

Kandidatuuri küsimused

Miks kandideerid just esimehe/aseesimehe kohale? Kui kandideerid mõlemale kohale, siis too välja, kumba eelistad ja miks.

Kandideerin esimehe kohale kuna pärast aastat sellel ametipositsioonil töötamist tunnen, et tahan enda alustatud tööd jätkata. Aasta juhatuse esimehena on olnud tohutult õpetlik, kuid arvan, et juhatuses kogu potentsiaali saavutamiseks ei piisa ainult aastast. Leian, et esimesel aastal juhatuses õpitakse palju ametikoha olemuse kohta, kuid järgmisel aastal pole enam vaja rolli sisse elada ega jalgratast leiutama hakata.

Millised on Sinu kolm eesmärki, mille tahad Õpilasliidus täita tegevusaasta lõpuks? Kuidas need saavutad?

Minu jaoks käivad Eesti Õpilasliiduga alati kaasas lähedad ning energilised aktivistid ja tegevmeeskond, keda ei hirmuta vabatahtlik töö ning kohati aeganõudvad tööülesanded. Küll aga on juhatuse tööks hoida üleval kambavaimu ning motiveerida vabatahtlikke, kui kõike tundub korraga liiga palju olevat. **Tahan luua tegevusaasta käigus tegevmeeskonnale ja aktivistidele kaks n-ö “väärtuste paketti”.**

Õpilasliidus tegutsemine on väga ainulaadne kogemus, kuid näen, et on kasutamata võimalusi, kuidas vabatahtlikud saaksid endaga siit kaasa võtta veel rohkem oskusi ning teadmisi. Näiteks kujutan ette, et nii tegevmeeskonna liikmed kui ka aktivistid saaksid läbi Õpilasliidu osaleda koolitustel, mis muudaksid ka nende töö palju lihtsamaks. Arvan, et see suurendaks motivatsiooni ning ka kuuluvustunnet.

Tahaksin uue juhatusega kaardistada võimalused, mida Õpilasliit juba aktivistidele ning tegevmeeskonnale pakub ja seejärel leida arenemisvõimalused, mida ellu viia.

Teiseks tahaksin jätkata teemaga, millega on tegelenud varasemalt mitmed juhatused ning millega alustasin ka veel käimasoleval tegevusaastal. Hetkel sõltub Õpilasliidu kui organisatsiooni tegevus suuresti Haridus- ja Teadusministeeriumi poolt tagatud rahastusest. See tähendab, et meil pole endal suurt finantsvabadust. Vabarahastuse suurendamine annaks Õpilasliidule paremad võimalused ka ilma ministeeriumi abita toime tulemiseks ning seeläbi ka kindlustunde ja vabamad käed tegutsemiseks. Alustasime mõned kuud tagasi paari Õpilasliidu vilistlasega toetajate ning uute koostööpartnerite otsimist, kuid kuna selline töö on aega ning oskusi nõudev siis **tahan jätkata lisarahastuse võimaluste leidmisega.**

Viimastel aastatel on üha enam aga tõusnud päevakorda noorte ning õpilaste vaimne tervis. Sellel teemal räägitakse, arutatakse, vaieldakse ning korraldatakse debatte, kuid reaalseid lahendusi, kuidas hoida ja parandada noorte vaimset tervist on vähe. Palju tegeletakse tagajärgedega, mitte reaalsete probleemide lahendamiseks. Leian, et Õpilasliit kui Eesti suurim noorteorganisatsioon võiks sellel teemal rohkem sõna võtta, seega **tahan õpilaste vaimse tervise olukorda rohkem esile tuua ning aidata Õpilasliidu ning Salliva Kooliga seda parandada.** Arvan, et Õpilasliidul on mitu koostööpartnerit nagu Peaasi, Vaimse Tervise Liikumine ning Koolipsühholoogide Liit, kellega koos võiks teha tihedamat koostööd ning läbi viia ühiseid projekte, et olukorda parandada.

Kas ja millises formaadis peaksid kooliastmete lõpus eksamid olema? Kui arvad, et need võiks ära jätta või asendada, siis põhjenda.

Põhikooli lõpueksamid on praeguses formaadis juba pikalt ajale jalgu jäänud ning ei täida enam ammu seda eesmärki, milleks need kunagi loodi. Olen paljude haridusmaastikul tegutsevate inimeste käest kuulnud, kuidas eksam annab õpetajale, koolile, riigile ning eelkõige õpilasele endale tagasisidet omandatud teadmistest. Mina arvan, et praeguses formaadis annavad eksamid õpilasele tagasisidet, et peale mitut nädalat ülesannete lahendamist, saab õpilane paar päeva hiljem analoogsete ülesannete lahendamisega väga hästi hakkama. Leian, et põhikooli lõpueksamite formaat peab muutuma, kas komplekseksamiseks, mis testib ka eluks vajalikke tarkusi, näiteks rahatarkuseid või tõsta põhikooli eksamid hoopis kaheksandasse klassi, sest siis saame üheksandas keskenduda realselt teadmiste kinnitamisele ning lünkade parandamisele.

Gümnaasiumi lõpueksamid hakkavad samuti minu arvates natukene ajale jalgu jääma. Gümnaasiumi lõpueksamite tulemused peaksid hetkel näitama, mida õpilane on omandanud 12. aastaga ning kuidas ta on arenenud inimesena. Arvan, et eesti keeles kirjandi kirjutamine ei näita inimese arengut. Kuigi leian, et gümnaasiumi lõpetamise tingimuste muutmiseks tuleb muuta ka üldist keskhariduse õppekorraldust ning kontseptsiooni, siis tuleb ka sellega kuskilt pihta hakata ning miks mitte integreerida ka gümnaasiumi lõpueksamitesse praktilisemaid ning elulisemaid ülesandeid.

Kuidas tagada Õpilasliidu jätkusuutlikkus, et organisatsioonil oleks motiveeritud liikmeskoole?

Viimaste aastatega olen näinud, kuidas üks kõige paremaid ning tõhusamaid lähenemisviise sellele probleemile on koolide ja õpilastega otse suhtlemine. Õpilasliidu juhatus peab leidma koos tegevmeeskonna ning miks mitte ka aktivistidega selle aja, et külastada ka kõige kaugemaid liikmeskoole. Olen näinud, kuidas väga paljud õpilased, huvijuhid ja koolijuhid on äärmiselt motiveeritud, kui nende juurde minna tutvustama Õpilasliidu tegevust ning tööd, mida igapäevaselt teeme. Liidul on küll päris palju liikmeskoole, kuid võtsime eelmise aasta lõpus ette juhatusega sõita ka kõige kaugematesse liikmeskoolidesse ning mul oli hea meel näha kui toredad ning asjalikud on Eesti õpilased.

Seega, arvan, et kõige olulisem on hoida vahetut suhtlust ning mitte jääda kaugeks. Arvatavasti on see töö, mis ei lõppe kunagi otsa ning millega vaevavad oma pead veel mitmed Õpilasliidu juhatused, kuid see mängib võtmerolli ka organisatsiooni toimimises, sest just liikmeskoolidest jõuavad Õpilasliitu suur osa aktiivseid noori.

Maakoolide sulgemine on haridusmaastikul aktuaalseks teemaks tõusnud. Kas ja kuidas mõjutab nende sulgemine hariduse kvaliteeti ja kättesaadavust? Kuidas saab Õpilasliit nende õpilaste eest seista?

Maakoolide sulgemine mõjutab kindlasti halvemas suunas hariduse kättesaadavust ning osaliselt ka kvaliteeti. Olles ise pärit pisikesest maakohast põhikoolist tean hästi, kui oluline on väikese kogukonna jaoks kool.

Ministeeriumi põhiargument ning eesmärk klasside ning ka koolide sulgemisel on hariduse kvaliteedi parandamine. Seda aga ei tohi parandada koolide ning ka kooliastmete sulgemise arvelt. Hetkel pole ministeeriumi esindajad ikka veel

toonud otsuse põhjendamiseks välja ühtegi uuringut, mis seda väidet toetaks. Kui gümnaasiumiastmes õpib 40 noort, siis see ei tähenda nende kehvat haridustaset ega vähesemat õpilaste aktiivsust.

Kodulähedaste koolide sulgemine tähendaks, et õpilased peavad hakkama sõitma pikki vahemaid, et haridust omandada. Enne ning pärast väsitavat koolipäeva ligi tund aega sõitmine kurnab õpilasi ning halvimal juhul viib õpimotivatsiooni vähenemiseni. Lisaks käivad õpilased koolitundide lõppedes huviringides ning trennides, mis tuleb kooli sulgemise korral ümber mõelda. Viimased paar aastat on meile valusalt näidanud, kuidas huviringe ei saa noorte vaimse tervise huvides ära jätta. Veel kurvem oleks see, kui õpilased lihtsalt ei jõua tegeleda endale meelepäraste huvialadega

Õpilased, kes mitu tundi nädalas sõita ei taha, on sunnitud juba varakult hariduse omandamise nimel kolima mujale. Küll aga pole ministeerium mõelnud sellele, et paljud pered ei saa seda endale lubada ning vaid loetud gümnaasiumite juures on olemas õpilaskodud, milles õpilased saavad koolipäevadel elada.

Õpilasliidu juhatus ning tegevmeeskond seisavad selle eest, et õpilastele oleks tagatud kodulähedane kool ning tuletame seda pidevalt meelde ka otsustajatele.